

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iis, qui aduersus Deum inscientes peccant & blasphemant. cap. xxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Canities senum, clementia: Vita autem eorum cognitio vera. Nulla virtus ita sapien-
tiam parere consuevit, ut lenitas.

De iis, qui aduersus Deum inscientes peccant & blasphemant.

CAP. XXXI.

Pro. 19. **T**VLTTIA hominis supplantat gressus eius: Deum autem accusat cor
eius.

Na. in
Tetra. st.

Quid culpam in hostem semper ipsi vertimus,
Cum nostra praesent robur ipsi crimina?
Te criminare prorsus, aut certe magis.
Ignis tuus nam: flamma vero demonis.

Chry. st.

Omni no, si ad ea, que geruntur, accurate animum adiicimus, nemo nobis imposturam
facit. Etenim diabolus quidem nos impellit: verum, ut ipse nos plurimis malis afficit, sic
nos quoque ob socordiam nostram plurima mala nobis accersimus.

De temerario & impudenti, atque iracundo.

CAP. XXXII.

Iob. 5.

STULTVM interficit iracundia. Per iracundiam imbecilles
euerterunt peccatores. Magnum & potentem perdit ira.
Impius non veretur faciem honorabilis viri: nec scit eius-
modi hominibus honorem exhibere.

Isal. 32.

Desine ab ira, & derelinque furorem. Furor illis secun-
dum similitudinem serpentis.

Pro. 15. 27.

Vir iracundus prouocat rixas. Iracundus temere omnia facit. Graue est
faxum, & onerosa arena: fed ira stulti vtroque grauior. Noli esse amicus homi-
ni iracundo, neque ambules cum homine furioso: ne forte discas semitas eius, &
sumas scandalum animae tuae. Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad indignan-
dum facilis est, erit ad peccandum procliuior. Non loqueris verbum in ira ex
ore tuo. Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat. Os stulti con-
tritio eius: & labia ipsius, ruina animae eius. Impudens vir impudenter sustinet
facie. Ventus aquilo excitat nubes: facies autem impudens linguam extimulat.
Qui duro corde est, incidet in mala.

22.

29.

18.

21.

Eccl. 7.

Hier. 3.

Eccl. 30.

23.

Mat. 5.

Ephes. 4.

Iac. 1.

Basil.

Iracun-
dia temu-
lentiae ge-
nus est.

Va his, qui temulenti sunt, non a vino. Iracundia, animae temulentia est, de statu eam
exturbans, non secus ac vinum. Mæstitia ipsa quoque ebrietas est, mentem submogens.
Irascentem aliquem tibi animo propone, quemadmodum videlicet ex hoc affectu temu-
lentiam contrahat. Sui ipsius compos non est. Se ipsum ignorat, atque item eos, qui adsunt.

Non